

forretninger, i lov om stempelafgift og i lov om afgift ved tinglysning m. m. affattes således: „For eksekutionsforretninger, der foretages af sognefogeden, erholder denne som vederlag hele det for forretningen fastsatte gebyr“.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det samlede provenu af retsafgifterne har i nedennævnte finansår udgjort følgende beløb:

1953—54.....	12 451 074 kr. 59 øre
1954—55.....	12 470 801 - 57 -
1955—56.....	11 785 250 - 22 -

Den foreslåede forhøjelse anslås herefter at ville indbringe ca. 12 mill. kr.

Størsteparten af retsafgifterne er procentafgifter, medens den del af afgifterne, der erlægges som faste afgifter, fiskalt set er af forholdsvis ringe betydning. Som følge heraf er provenuet steget betydeligt på grund af stigningen i prisniveauet; men en undersøgelse viser, at statens udgifter til retsvæsenet forholdsmæssigt er steget endnu kraftigere. I finansåret 1938—39 udgjorde provenuet af retsafgifterne ca. 6 mill. kr. og udgifterne til retsvæsenet ca. 6½ mill. kr., medens de tilsvarende tal i finansåret 1955—56 har været henholdsvis ca. 12 mill. kr. og ca. 24 mill. kr. I perioden 1938-39—1955-56 er udgifterne til retsvæsenet altså næsten firedoblet, medens provenuet af retsafgifterne kun er fordoblet. Man har derfor fundet det rimeligt at foreslå en forhøjelse af samtlige retsafgifter til det dobbelte.

De gældende regler om retsafgifter m. m. findes spredt i en række forskellige love, som er nævnt i lovforslagets § 1. Spørgsmålet om en revision og forenkling af hele denne lovgivning er for tiden under behandling i 2 af finansministeren nedsatte udvalg, hvis arbejde forventes at resultere i forslag til en samlet gebyrlov og en stempel- og tinglysningsafgiftslov. For ikke at foregribe resultatet af udvalgenes overvejelser tilsigter man ved nærværende lovforslag alene en fordobling af gebyrerne, således som de beregnes efter de gældende regler. Dette vil i praksis betyde, at de myndigheder, som skal beregne og opkræve disse afgifter, vil kunne beregne afgifterne som hidtil og derefter blot multiplicere det beregnede afgiftsbeløb med 2.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes følgende:

§ 4.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1957 og finder anvendelse på de afgifter, der forfalder efter nævnte dato.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Til § 1, nr. 1.

Retsafgifterne i domssager m. m. har i finansårene 1954-55 og 1955-56 indbragt henholdsvis ca. 1 100 000 kr. og ca. 1 200 000 kr.

Disse afgifter er for en væsentlig dels vedkommende procent- og promilleafgifter.

Til § 1, nr. 2.

Provenuet af skifteafgifterne har i finansårene 1954-55 og 1955-56 udgjort henholdsvis ca. 1 100 000 kr. og ca. 1 000 000 kr.

De vigtigste af de gældende skifteafgifter er dels den i skifteafgiftslovens § 3 a foreskrevne såkaldte „masseafgift“, der i gældsvedgælsesboer og boer, hvor der skiftes med en efterlevende ægtefælle, svares med 1/3 pct. og i andre boer med 2/3 pct. af boets masse, dels den i § 3 b omhandlede „beholdningsafgift“, der udgør 1/2 pct. af boets beholdne formue.

Til § 1, nr. 3.

Provenuet af de omhandlede afgifter, der erlægges for skifterettens virksomhed ved offentlig akkordforhandling og ansøgninger herom, er inkluderet i det ovenfor ad nr. 2 for skifteafgifterne anførte samlede beløb, men må antages at være af en ret beskedent størrelse.

Til § 1, nr. 4.

Provenuet af den her omhandlede boafgift i eksekutorboer har i finansårene 1954—55 og 1955-56 andraget henholdsvis ca. 121 000 kr. og 103 000 kr.

Afgiften udgør 1 pro mille af boets beholdne formue, dog ikke under 10 kr. og ikke over 500 kr.

Til § 1, nr. 5.

Auktionsafgifterne har i finansårene 1954-55 og 1955-56 indbragt henholdsvis ca. 2 000 000 kr. og ca. 1 700 000 kr.

De vigtigste afgifter svares efter procentsatser fra 1/4 pct.—4 pct.